

Rich. Laur. tuò luant. Laurentinus Richardus lib. 4. de laudib. B. Mariae, col. 308. litt. D, sic loquitur: Item de ipsa, scut de Filio, potest dici ipsi Filio illud Psalmi 8. Omnia subjecisti sub pedibus ejus; oves, id est simplices; & boves, in quibus quatuor; universas, in feminino propter fecunditatem. Insuper hoc dicit ad notandum diversitatem honorum & malorum: pecora campi, luxuriosos vagantes per campos licentia, ubi Abel occiditur: volucres cœli, superbos: pisces maris, cupidos qui perambulant semitas marias, &c. Ergo non solum ad protectionem Angeli & Justi vestigia amplectuntur Mariæ, verum etiam perversi & angeli mali, bestia deserti, & Leviathan, ad conculationem sacris Deiparæ pedibus subjiciuntur. In hujus rei signum effigies sacra depicta Mariæ Virginis de Guadalupe, quæ Mexici magna veneratione colitur, de qua dictum aliquid supra reperies 1. parte, illustratione 12. num. 189. singularissimè inter omnes ejusdem Deipara imagines sub pedibus sacris tenet non solum bicornem Lunam simul dæmonis ad conculationem, sed simul Cherub unum, qui extensis alis & manibus videtur velut Athlas reginam suam sustinere Mariam, non tam ad suimet conculationem, quam ad gloriam & proprium ipsius Cherub decus & ornamentum, utpote qui totum ecclisiam firmamentum & stellatum cœlum (plena enim stellis depingitur illa imago,) fulcire uti suppeditaneum attingit, sustinereque meretur.

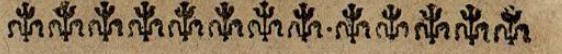
Sup. III. 12.

Maria effigies calcans simul demonem & Angelum. Firmamen tum animatum, ex Raymundo Jordane parte 14. cap. 12. & ipso firmamento coelesti firmius firmamentum, ex Bernardo serm. 3. sup. Salve Regina. Vide supra 1. p. ill. 8. num. 117. Firmamentum enim, cœlumque stellatum, seu similitudo firmamenti, ut est nostra Deipara, erat super capita animalium, & hæc alis suis expansis firmamentum gloriòsè sustinebant, apud Ezechielem cap. 1. vers. 22. ubi legitur: Et similitudo super capita animalium firmamenti. Et vers. 23. sequitur: Sub firmamento autem penne eorum recte, quas continuò demitterebant ac submittebant ipsi firmamento, quod erat imminentis capiti eorum. Devotione ergo &

Firmamen.Maria.Idiora.D. Bernard.Ezech. c. 1.

amore, juxta illud Propertii, Propert. lib. 1. eleg. 1. Et caput impositis pressit amor pedibus;

non tam ad conculationem, quam ad protectionem subjiciamus omnes pedibus Deiparæ, consilium alibi datum 1. p. ill. 8. num. 15. amplectentes Bernardi sermone de verb. Apocalypsis, ubi nos admonens sic loquitur: Amplectamur Maria vestigia, fratres mei, & devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamus. Tenemus eam, nec dimittamus donec benedixerit nobis. Potens est enim.

ILLUSTRATIO XXVII.

P A N E G Y R I C A.

Ad illa verba libri Judicium, cap. 4. vers. 21. Egressaque Jahel in occursum Barac, dixit ei: Veni, & ostendam tibi virum quem quæris.

Optata quæ per Deum aliquando cunctanter accipimus, citius hæc Marie nanciscimur interventu.

AD VERSÙS Sisaram Chananeorum ducem, & Israëlitici populi savissimum inimicum, Israël totis viribus dimicabat, ipsum ductante Baraco, qui Christi Domini typum prætulit, ex supra datis 1. parte, ill. 10. num. 158. Suprà 1. p. viro fortissimo & honoratissimo apud ill. 10. suos & apud Deum, utpote qui meruit, ut Dominus Sisaram & omnes currus ejus, universamque Chananeorum multitudinem ad ejus perterruerit conspectum, ex capite 4. Judic. 4. vers. 15. Pugnabat populus, prælabiliter Barac, cœlum pro Baraco dimicabat ductore, stellæ simul adversus Sisaram decertabant, ex cap. 5. Judic. 5. vers. 20. & tamen nec de populo milles, nec de cœlo fulgor, nec sidus aliquod suo influxu Sisaram, adversus quem cœlum, sidera & homines conspirabant, ultimò debellavit, nec interfecit; sed sola Jahel valuit matutare viatoriam, quam illi soli Dominus reservaverat. Itaque cum Ba-

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

410.

Francis,
Mendoza.

412.

Psal. 39.

Eccles. in
offic.

Abacuc.
cap. 2.
Deum non
quoniam
tardat in
nostrum
auxiliu
prope-
rare.

Ezech. c. I.
ibidem.

Deus qua-
liter dici
possit Rota
aut Sphaera?

strum judex, cunctanter, & aliquando tardè sua nobis impetratur dona, quæ festinat ac celeriter Mariæ manibus impetramus. Christus, qui Sponsi nomine intelligitur, cum sit judex, aliquando tardat: at beata Virgo, quæ intelligitur Sponsa nomine, cum sit Mater misericordie, semper festinat; aiebat Ulyssiponensis Doctor super lib. 1. Regum, cap. 4. num. 11. annot. 12. sect. 1. num. 16.

Sponsi tarditatem & moram per timescens olim antiquorum cœtus Patrum, Davidis ore, psalmo 39. vers. 18. clamabat: Deus meus, ne tardaveris. Unde Ecclesia illorum nomine, velocem Christi concupiscentem (spiritualem jam) adventum, in fériis Adventus perorat: Veni Domine, & noli tardare; licet Dominus nunquam tardet ad nostrum advenire auxilium, dicente Abacuc cap. 2. vers. 3. sic: Veniens veniet, & non tardabit. Sive intelligas de adventu Domini per auxilia & gratiam invocantibus eum; sive de adventu secundo, nunquam Deus tardat, sed velox venit & veniet. Verum moraliter vota hominum respiciens Dominus, desideria atque suspiria antiquorum Patrum attendens, & volens hunc mundum adventu suo piissimo consecrare, velociter currens Verbum ejus, se legit ut volubilis rota in Maria descendere uterum, tanquam in velocissimam rotam. Apparuit rota una super terram, ait Ezechiel capite 1. vers. 15. Et vers. 16. sequitur: Quasi rota in medio rota. Et vers. 20. concludit: Spiritus enim vita erat in rotis. Profectò Deus noster rota dici potest, cuius centrum est ubique, & radii virtutis atque potentiae æquales: in qua idem est principium & finis. Item quia circularis linea aliis extat perfectior, sicut orbicularis forma continet alias. Similiter rota, cum volvitur, non mutat locum; & licet orbiculariter moveatur, in seipsum volvitur. Sic Christus nostri currus rota in se spiritum vitæ habens, cum è cœlo rotavit in terram, nunquam finum Patris reliquit, nec mutavit locum, cuius centrum Deitatis ubicue erat, cuius sphæræ circumferentia cuncta replebat, in se ipsa consistens. Jure ergo dictus est Deus, quasi

sphera intelligibilis (scribit Gerson Joan. Ger. tract. 3. sup. Magnificat,) cuius cen-

trum ubique, circumferentia nusquam, nisi in seipso. Ergo si velocius moveatur quod sphæricum & orbiculare est; Dei filius, medium circuli Trinitatis, ut ocyus ad nos descendat, & veniens sine mora veniat, se ipsum è cœlis ut circulus rotat, & ut rota se dévolvit; sed non sine alia rota, non sine rota Mariæ. Et cur? Anne infinita rota Verbi, ut omne in se bonum homini exoptanti velocius exhibeat, indiget Mariana rota, ut velociter in nostram decurrat salutem? Absit Verùm quia omnia Deus decrevit per Mariæ tornatiles & rotatiles manus præstare universo, & Maria etiam rota sit, et si limitata & finita, è cujus centro omnes lineaæ æqualiter ad circumferentiam decurrunt, quia ex corde ejus æqualiter omnibus provenit auxilium; in ipa enim fuit simul principium, quod est Deus; & finis, qui est homo: & sicut orbicularis forma perfectior est aliis quà rotunda; sic Maria inter mulieres est & fuit perfectior. Unde à perfectiori structura sua maximæ domus in Urbe, dicitæ ad Martyres, ipsa Deipara nuncupatur S. Maria Rotunda. Et sicut rotunda figura continet alias, & nulla illam; sic Maria omnium aliorum Sanctorum perfectio- nes habet, & nullus ex Sanctis suas. Ideò hanc rotam Deiparæ, Filii Dei eximia rota se legit, ut celerius (si dici possit) atque velocius nostram decurreret in salutem, tanquam rota in medio rota, in quibus ad promovendum opus nostræ salutis Spiritus erat vitæ, videlicet Spiritus Sanctus per essentia unitatem, in Filii inclusa rota; & per obumbrationem & gratiam, in inclidente rota Maria: nam quem cœli capere non poterant, ipsa suo contulit in gremio. Atque ita Salvator noster veluti rota, ad velociorem ac celeriorem totius operis perfectionem & operationem mysterii rotam aliam quæsivit. Id meditatus Minorita noster libro 1. super Missus est, capite 17. sic fatur: Quando artifices in maximis edificiis non possunt elevare lapides sursum, Ostuna, erigunt rotarum machinas, quibus gravia levantur facile. Sic nunc; nam Deus celestis cupierat petrosam terram nostræ vias atque

Maria rota
fuit consi-
stens in se
Verbi divini
rotam.

humani

humilitatis exaltare usque ad dexteram Majestatis in excelsis, ad quod exigit atque construxit rotam Virginem ex omni parte conjunctam: quæ dum volvitur ab sterilitate virgininali in frugem bonam maternitatis, quavis non se mutavit à virginitate in aliquam corruptionem; tamen elevare potuit humanam carnem usquedum effectu caro Dei. :: Ideoque jure mirabatur Ezechiel videns rotam in medio rote. Rota infinita, quæ sine aliqua tarditate aut mora è cœlis rotabat in terras, ut exaltaret nos, quasi motum felicis velociorem, ad suam festinationem Mariæ rotam celerrimam intravit, ut sic rotâ nostrâ festinante adeptâ, debitores suæ liberalitati facti, per Mariæ volubiles & rotatiles manus omne cœleste in nostra salute bonum celerius ad nos adventasse crederemus. Sanè Dominus nos visitavit exoriens ex alto, & quotidie nos per sua invisit sacramenta. Sed quandoque, ob nostri animi indispositionem, justè prolixis spatiis nos foverat, aut nobis cœlestia communicat: verùm matris misericordia interventu fortunatissima celeritate, & acceleratione felicissima sua superna bona nobis præstat, citoque exhibit id quod alijs sine Maria intercessione morosius concederet indigentibus. In Maria rota citius currit rota Deitatis ad nos, velociusque è terra torno Deiparæ, etiæ gravescentes lapides simus, ad æternum elevamur ædificium.

413. Hujus Mariane rotae velocissimum ac celerrimum ad nos protegendos cursum hisce verbis Emmanuel è Tritio Tubor tom. 1. in Judices, capite 4. vers. 21. §. 69. num. 309. expressit: Profectò Maria est alata Fortuna, ad felicitates advehendas celerior Euro. Effectam Deum Fortunam, ut ipsam à velocitate in benefacendo commendarent, non solum ejus simulacrum pede innixum rotae volubili efformabant, sed & pennis ad volatum celerrimum decorarunt. De illa sic Vincentius Carthar. pag. mihi 307. habet: Pennas huic Dea ideo vetustas aptavit, ut adesse velocitate volucris cunctis existimaretur: eidem gubernaculum dedit, & rotam subdividit. Itaque de bona fortuna nonnulla elogia prisci decantabant apud eundem R.P. Mart. del Castillo, Paneg. Mar.

Felix Cap.
Fortuna bo-
na viae
proprietas
& elegia
apud veter-
es genitores.

Pierius.
Virgilius.

Tacitus.
Salust us.

Spartianus:
Fortuna si-
mulacrum
in cubiculo
mortuorum
honorifice
collocabat

Maria ima-
go in omni
domo fidei
invenit.

Z z . pro

Emman de
Nax.
Fortuna
alata mysti-
ca, Maria
Deipara est.

Cartharius.
Fortuna
apud pris-
cos simula-
cram.